

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 21/3 90. Første behandling 4/4 90.
Betænkning 17/5 90. Anden behandling 22/5
90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Jeg synes, den anden frikommune lov, der nu står over for vedtagelse i Folketinget, har krav på at få nogle bemærkninger med på vejen.

Ved førstebehandlingen undrede jeg mig over den fuldstændige tavshed, der hersker om frikommuneforsøget. Bortset fra ved visse højtidelige lejligheder, hvor indenrigsministeren fremholder frikommuneforsøget som en stor åbenbaring i en fornyelsesproces for de nære samfunds beherskelse af decentraliseringens herligheder, hører vi andre og andre mennesker næsten ikke mere om, hvad der sker i frikommunerne.

Jeg troede ved førstebehandlingen, at årsagen enten var valgtravlheden sidste efterår ude i kommunerne og efterfølgende konstitueringer, eller at kommunerne havde givet op.

Udvalgsbehandlingen har klart vist, at kommunerne ikke har opgivet. Ved kontakt til enkelte frikommuner hører jeg om det store engagement og det store arbejde, kommunalbestyrelsesmedlemmer, borgmestre og embedsmænd lægger i at tænke nyt, tænke anderledes, løse opgaverne på nye, på andre måder.

Siden fremsættelsen af sidste frikommune-lovforslag i oktober sidste år har frikommunerne og friamterne indsendt 66 nye ansøgninger – ja, de nye kommunalbestyrelser har siden 1. januar i år og indtil april indsendt 22 nye ansøgninger.

Alligevel indeholder det foreliggende lovforslag, som vi vedtager om et øjeblik, kun 2 nye forslag. Det er da forstemmende. Det er som at lægge en tung dyne over alt initiativ, når vi sammenligner de 66 ansøgninger med de 2, der ligger i lovforslaget.

Under udvalgsarbejdet foretog vi stikprøvevis en undersøgelse af de 66 ansøgninger, der er indkommet, og det viser klart en træghed og en forsinkelse i fagministerierne over for kommu-

nernes forsøgsansøgninger, som jeg synes er fuldstændig utilstødelig. Der peges i Socialdemokratiets betænkning bidrag særlig på 3, først ansøgningen fra Bornholms Amtskommune fra 21. oktober sidste år. Efter at den havde været syltet 5 måneder i Sundhedsministeriet, blev den fremsendt til høring. Det betyder, at Bornholms Amtskommunes ansøgning bliver forsinket i hvert fald over 1 år.

Det er også interessant at se på Fåborg Kommunes ansøgning her fra januar 1990, hvor de beder om mulighed for at delegerede endelig vedtagelse af lokalplaner til et teknisk udvalg, nemlig miljøudvalget. Først da udvalget efterlyser svaret, fremsender Miljøministeriet svaret til Fåborg Kommune, nemlig at hjemmelen anses for indeholdt i den gældende frikommune lov. Det kunne man have svaret, dagen efter at man havde modtaget brevet fra Fåborg Kommune.

Hobro Kommune udbad sig den 18. oktober sidste år en forhåndsudtalelse. Ministeren lover i et svar til udvalget, at ministeren vil tage kontakt med Hobro Kommune for at afklare problemet. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han, efter at der nu er gået næsten 3 uger, har taget den kontakt med Hobro Kommune.

Ministeren plejer at sige: Frække forsøg, det er det, vi ønsker. Frikommuneforsøget er udvikling af demokratiet, siger eller sagde indenrigsministeren. Jeg synes, kommunerne og Folketinget har krav på at få en forklaring på den utilbørlige obstruktion, som frikommuneforsøget udsættes for af regeringen.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Erling Christensen efterlyser udsagn fra kommunerne om, hvordan det går. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at forsøget jo ikke er lagt an på, at man løbende skal informere Folketinget om, hvordan man i den enkelte kommune opfatter forsøget. Forsøgene lægges til rette på, at man i kommunen, når forsøgsperioden er udløbet, evaluerer, beskriver forsøget og erfaringerne og derefter informerer ministeriet. Det er den måde, det er tilrettelagt på.

Imidlertid har vi som en service over for Folketinget spurgt kommunerne midtvejs om erfaringer og i øvrigt om de erfaringer, ministeriet selv har om frikommuneforsøgene og den måde, de kører på.